

[Tinning]

dannede, som har svært ved at stå til rådighed for arbejdsmarkedet bl.a. på grund af børnepasningscirkulæret, og de får altså ikke del i denne ordning.

Lovforslaget forudsætter også, at banker og sparekasser ikke strammer afviklingsbetingelserne. Jeg kunne godt tænke mig på et tidspunkt at få at vide, hvordan man kan tillade sig at have den forudsætning. Vi ved, at nogle banker i hvert fald allerede i dag, når de skal lave en aftale om tilbagebetaling af studielån, siger: hvis I ikke opretter en lønkonto her, sætter vi simpelt hen renten op. Vi har spurgt undervisningsministeren, hvad hun vil gøre ved det. Undervisningsministeren måtte svare, at det var lige meget, hvad undervisningsministeren ville; det afgørende var, at undervisningsministeren ikke kunne foretage sig noget. Nu har vi så spurgt industriministeren og har ikke fået svar endnu.

Hvad angår formuetillægget, synes jeg også, det i hvert fald kunne være værd at overveje, om der deri ligger nogle utilsigtede virkninger, for der er en del studerende og også en del færdiguddannede, som efterhånden har vænnet sig til at bo i ejerboliger rundt omkring i kollektiver eller bofællesskab o.lign., og jeg vil gerne have nogle flere oplysninger om, hvorvidt man utilsigtet kommer til at ramme dem, for jeg tror bestemt ikke, der ligger noget i dette lovforslag om, at de skal stilles dårligere end andre, men det kunne jo ske, når man netop laver en anden formuetillæggsberegning end den, der normalt ligger i socialindkomstbegræbet.

Så kunne jeg godt tænke mig at vide noget om, hvorfor netop Hypotekbanken skal have adgang til at tilbageføre rentetilskud, altså i de tilfælde, hvor man bryder en indgået afviklingsaftale. Det gælder ikke SU, og det synes jeg der bliver argumenteret meget godt for i bemærkningerne. Til gengæld skal det altså gælde Hypotekbanken, og dér bliver ikke argumenteret. Det får mig til at tænke på, at måske betragter man folk, som har fået deres lån over i Hypotekbanken som nogle af en lidt speciel slags, eller hvad man nu vil kalde dem; det har vi i hvert fald vanskeligt ved at se.

Til sidst er der vel bare at sige om det, at når vi engang når derhen, nemlig i 1984-85, hvor dette her skal revideres, så vil den SU-reform, man har valgt at gennemføre, have

vist sin utilstrækkelighed, så vil arbejdsgiverne have råbt på endnu flere arbejdsgivertilskud til deres praktikpladser, og så vil det også vise sig, at denne gældssaneringsordning ikke har hjulpet ret meget. Men deri ligger ikke, at det ikke kan være nødvendigt at gennemføre den alligevel.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Jeg vil takke den langt overvejende del af ordførerne, som udtrykte positive bemærkninger om forslaget.

Jeg vil gerne her gentage, hvad jeg har sagt i min skriftlige fremsættelsestale, nemlig en beklagelse af det sene tidspunkt, det kommer på. Ingen kan beklage det mere end jeg. Jeg tror, at de ordførere, der har været inde på emnet, også er klar over, hvad årsagen er, nemlig at det har været teknisk meget kompliceret, men det ændrer jo ikke ved, at det havde været ønskværdigt, at der havde været mere tid til det. På den baggrund er jeg også taknemlig for de tilkendegivelser, der er kommet fra ordførerne gående ud på, at man trods det sene tidspunkt mener, at forslaget bør gennemføres, altså at der bør vedtages en lov om det, således at vi kan komme de grupper, der er ramt af den meget høje rentebyrde, til hjælp så hurtigt som muligt.

Fru Eva Møller var inde på nogle betragtninger om årsagerne til dette her, og det var jo unægtelig en sang, vi har hørt et par gange før, nemlig den skrækkelige politik, regeringen havde ført – og det var en del af regeringens synderegister – som havde ført til det høje renteniveau. Nu skal jeg ikke fratage fru Eva Møller fornøjelsen af at skælde ud på regeringen. Jeg må dog sige, at det høje renteniveau ikke er et helt udpræget lokalt dansk problem; det har slået igennem et par andre steder i verden også.

Men fru Eva Møller var inde på nogle betragtninger om, at dette var hjælp til selvhjælp, og jeg kan ikke forestille mig, at den tankegang er fru Eva Møller imod. Men der blev så sagt nogle ord om, at der var noget trist ved, at de, som havde taget erhvervsarbejde, ikke fik godskrevet den indsats og det afsavn, de havde lidt i deres studietid, mens vi her ville hjælpe dem, der ikke havde gjort nogen indsats. Vi finder, at forslaget er en hjælp og også en mærkbar hjælp, men ingen skal foregøgle sig, at de, som skal betale af-